

[Løje.]

ningen, at denne bør ske under Hensyn til en ligelig Fordeling mellem de forskellige Fabrikkers Omraade. Naar vi fra Venstres Side ikke har opretholdt Kravet om en Ændring af Loven paa det her omtalte Punkt, er det ud fra det i Betænkningen givne Tilsagn om, at Ministeren ved Lovens Administration vil tilstræbe en saadan Ligelighed, saa at der ikke gives den ene Part Fordele paa den andens Bekostning. Naar jeg har fremdraget dette og understreget det ved denne Lejlighed, er det, fordi jeg gerne her vil anmode den højtærede Minister om at udtale sig om dette Punkt og bekræfte, at det er Ministerens Hensigt at administrere Loven ud fra de nævnte Forudsætninger.

Hvad Skadesløsholdelsen for Høsten 1934 angaar, maa vi naturligvis beklage, at Ministeren ikke har kunnet gaa med til at udbetale hele Sukkerfonden, ca. 4 Mill. Kr., til Dyrkerne. Ministeren har begrundet det med, at det vil blive svært at skaffe de nødvendige Midler til Veje. Det er det kæmpemæssige Driftsunderskud, Fabrikkerne har haft, og som der paa en eller anden Maade skal skaffes Dækning for, der har fremkaldt Ministerens Betæneligheder, og vi forstaar meget vel, at saadanne Betæneligheder kan være begrundede. Jeg vil imidlertid gerne udtale et bestemt Ønske om, at Fabrikkerens Regnskaber for Aaret 1934—35, naar de engang er afsluttet, bliver Genstand for en grundig Undersøgelse, en Undersøgelse, som Udvalget naturligvis ikke har kunnet iværksætte. Naar vi fra vor Side maa fremsætte dette bestemte Ønske, er det, fordi vi har staaet over for det ejendommelige Forhold, at De danske Sukkerfabrikkers Driftsunderskud synes at være forholdsvis langt langt større end det, Fabrikken i Nykøbing har haft for Regnskabsaaret 1934—35. Udvalget har paa Henvendelse til De danske Sukkerfabrikker vel faaet et Svar, men ikke faaet en fyldestgørende Forklaring paa hele dette Forhold. Vi tvivler naturligvis ikke om, at Regnskaberne er rigtige, men det er aldeles nødvendigt at faa Rede paa, i hvilket Omfang De danske Sukkerfabrikker i dette Aar, der dog nærmest maa betegnes som et Kriseaar, har kunnet konsolidere Virksomheden, og hvis Selskabets mægtige regnskabsmæssige Underskud er foranlediget ved, at Konsolidering er sket ud over, hvad der maa anses for at være ret og rimeligt, ja, saa vil det være absolut nødvendigt at se lidt nærmere paa hele denne Sag.

Hvad angaar Ordningen for det kom-

mende Aar, har vi fra Partiet Venstres Side indtaget det Standpunkt, at der maatte en Forbedring til, og denne Forbedring kunde ske enten ved, at man forhøjede baade den faste Pris og Tantiømen inden for rimelige Grænser, eller ved at man, hvad der fra anden Side var mere Stemning for, forhøjede Grundprisen ret væsentligt, men undlod at røre ved Tantiømen. Ministerens Ændringsforslag gaar ud paa — det var det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch jo inde paa — at forhøje Grundprisen fra 1 Kr. 80 Øre til 1 Kr. 90 Øre pr. Dobbeltcentner. Vi opfatter det saaledes, at Fabrikkerne derefter skal have 5 pCt. af deres Aktiekapital. Efter at disse 5 pCt. er udbetalt til Fabrikkerne, skal Dyrkerne have de i Forslaget omtalte 30 Øres Tantiøme, og derefter skal Fabrikkerne have den ene Procent, altsaa i alt 6 pCt. De 6 pCt. faar Fabrikkerne altsaa først, efter at Dyrkerne har faaet udbetalt 2 Kr. 20 Øre pr. Dobbeltcentner. Vi havde ønsket, at Tantiømemulighederne, naar Grundprisen blev holdt nede paa 1 Kr. 90 Øre, var blevet forbedret noget, men dette har vi ikke faaet Tilslutning til fra Regeringspartiernes Side.

Trods de Indvendinger, jeg her har fremsat mod Lovforslaget, vil jeg med den før angivne Motivering anmode mit Partis Medlemmer om at stemme for Lovforslaget, som jeg, selv om vi ikke er helt tilfredse med det, giver min Anbefaling.

Larsen-Badse: Jeg skal fremsætte et Par Bemærkninger om de Ændringsforslag, som Udvalget er enedes om. I øvrigt skal jeg angaaende hele Spørgsmaalet henvisse til de Betragtninger, jeg gjorde gældende, da Lovforslaget var til første Behandling i dette høje Ting. Her gaar det jo mig saaledes, at jeg kan give den ærede Ordfører Tilslutning med Hensyn til, at der er næppe nogen, der raaber Hurra for denne Ordning. Det har for øvrigt været alle Sukkerordningers Skæbne til Dato, at der aldrig har været nogen, der har raabt Hurra for dem før bagefter, og hvis det kunde forme sig saaledes, at det ogsaa skete ved denne Lejlighed — derom tør jeg ikke spaa noget som helst —, er jo for saa vidt Hensigten naaet.

I det andet Stykke i Betænkningen, hvori der staaar, at det har været Opgaven at tilvejebringe en Ordning til Opretholdelse af Sukkerproduktionen i Danmark, og „efter Drøftelse af de dertil tjenlige Muligheder og fremkommelige Veje enedes Udvalget“ o. s. v., ligger jo en tydelig Tilkendegivelse af, at da Udvalget i sin Tid traadte